

Utt urval av gps-mottagare. Sporten har bara existerat sedan år 2000, då Bill Clinton valde att ta bort det filter från GPS-satelliterna som gjorde det omöjligt för alla utom USA:s krigsmakt att få tillräcklig noggrannhet.

Här är hela gänget.

Och att få ihop tolv skattletare ur ett sammanhang som oftast rör sig om en ensamsport är ovanligt. Framifrån och bak, från vänster: Gunilla Hagman, Åbo, "Redkitten", Erika Brändström, Åland, "Dammtussan", Kjell Lundqvist, Stockholm, "Mtekla", Anna Brändström, Åland, "Team Pannter", Peter Bergman, Åland, "Team Pannter", Daniel Tildeman, Åland, "Tildeman", Helene Tildeman, Åland, "Tildeman", Ulla-Liisa Latvala, Åland, "Dalboteam", Tom Latvala, Åland, "Dalboteam", Tommy ohansson, Åland, "Mrpeasley", Leif Karlsson, Åbo, "WebSpider71", Anna-Maria Sjölund, Åland, "Annams".

Åland – ett skattparadis

En har hittat ett hundratal skatter. En annan flera tusen runt om i världen.

De har tagit sporten "långpromenad i skogen" och gjort den till en helt egen konstart.

Ålandstidningen träffade de åländsk-svenskfinska skattjägarna under ett klubbmöte i Hammarland.

Vem har inte grävt ned en skatt, ritat en skattkarta och sedan tvingat sina syskon eller kompisar att leta reda på den?

Geocaching är samma sak, men utan skattkarta. Utövarna, som räknas i hundratusental, gömmer en låda på ett finurligt ställe, skriver en ledtråd på geocacharnas sajt och anger med hjälp av en GPS-mottagare lådans exakta koordinater.

Koordinaterna leder sedan andra utövare (man letar begripligt nog inte efter sina egna gömmor) till ungefär rätt plats. GPS-angivna koordinater är exakta ned till några meter om man bara har fri sikt till satelliterna. Sedan får man gå efter ledtrådarna. Lådan kan ligga gömd i en bergsskrev, hänga från en trädgren eller till och med vara gömd på en klippavsats dit det krävs klättrutrustning för att ta sig.

Inga pengar

Sedan är det klart, lådan är hittad och man kan titta om det ligger något roligt i den. Man ska också fylla i en loggbok i lådan, som sedan ska läggas tillbaka.

Några pengar i sporten är det knappast tal om. Någon kanske

lägger ned en euro i gömman, men oftast inte mer än så. Vinsten ligger i själva utövandet.

Nyligen träffades ett åländsk-finsk-svenskt geocachingsällskap i Hammarbo i Kattby. Daniel Tildeman från Åland var sammankallande.

– Grejen är att man ska lägga tillbaka något i gömman som har samma värde som det man plockar ur. Det kan vara en 50-centare eller en liten legogubbe eller vad som helst. Men det är nog egentligen mest för barnens skull, säger han.

Flera deltagare nickar instämmande. Geocaching är ett perfekt svepskäl för att få med sig barnen på en långpromenad i skogen. Man går inte bara för sin egen skull, man har verkligen ett mål med promenaden. Men då måste målet vara något påtagligt, annars tröttnar de yngsta deltagarna.

Kjell Lundqvist kommer från Stockholmstrakten. Till vardags jobbar han som driftsingenjör på ett fastighetsbolag. På fritiden hör han till den svenska eliten av geocachare, om man nu kan prata om en elit i promenad- och skattletarsamman-

En gömma kan se ut lite hur som helst, men den måste vara vattentät och helst inte synas på avstånd. Det här är ett exempel, med den obligatoriska loggboken ihoprullad inuti.

"Vem har inte grävt ned en skatt, ritat en skattkarta och sedan tvingat sina syskon eller kompisar att leta reda på den? Geocaching är samma sak, men utan skattkarta."

hang. Men han har i alla fall letat upp 2.300 cachar, inklusive några riktigt svåra.

Pensionärer med rullatorer

– Men det finns de som tagit fler. Men man får inte ge sig. I dag var jag ute i Kärringsund och klättrade i en tall för att återställa en burk.

Det är dessutom en så bred sport att alla kan vara med, menar han.

– Det finns allt från ungdomar till pensionärer med rullatorer som kanske behöver ett skäl till att ge sig ut, mer än bara själva promenaden.

Få av deltagarna på lördagens möte i Hammarbo har någonsin träffat varandra. Däremot umgås de friskt på Facebook, och de känner varandras geocachingalias

från de sajter som styr själva rörelsen, och har information om var skattgömmorna finns.

– Varje låda ska ju ha en loggbok, och där ska man skriva in sitt alias. Eftersom aliaset sedan finns på geocaching.com så kan vem som helst i hela världen komma och hitta samma gömma och få reda på vem personen bakom aliaset är. Eller vilka. Inget hindrar att man går ihop i ett lag med samma alias, men då finns inget sätt att hålla reda på vem i laget som tar flest gömmor.

Hur många utövare det finns på Åland går inte att ta reda på. På Geocaching-sajten listas deltagarna land för land, men eftersom Åland räknas till Finland så, tja, det går helt enkelt inte. Men i Iphone-appen som visar var alla an-

mällda gömmor finns pluppar det upp säkert ett hundratal bara på fasta Åland. Några pluppar finns till och med ute bland skärgårdskommunerna. Geocachare har en förmåga att ta sig i princip överallt.

Skattletning i rymden

– Nu ska en cache upp i rymden till ISS till exempel. Och sedan länge finns det en i Marianergraven. Jag tror bägge blir rätt svåra att få tag på, men de finns, säger Daniel Tildeman.

Hur man gör för att hitta gömmorna? Frågan ställs till sällskapet, och snart ligger det en hel bunt med handhållna GPS-mottagare på bordet, laddade med terrängkartor.

Det fungerar förstås bra med en mobiltelefon med GPS-kretsar också. Problemet är att batteriet dör snabbt med kartfunktionen påslagen. En riktig GPS-mottagare håller sig vid liv i ett dygn eller mer.

Sedan slår sig sällskapet ned vid bordet och hugger in på maten. Det första samtalsämnet blir hur Kjell Lundqvist lyckades få tag på en gömma som egentligen skulle ha krävt klättrutrustning med bara en stege och en lång pinne.

Är du sugen på att vara med? Kontakta gänget på Facebook, du hittar dem i gruppen "GeocachingÅland". Gruppen har hittills 48 medlemmar.

Text
Fredrik Granlund
fredrik.granlund@alandstidningen.ax
tel: 26 639

Foto
Kristoffer Hellman
kristoffer.hellman@alandstidningen.ax
tel: 26 645

